

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. זאת תורת המנחה
הקרב אתה בני אהרן לפני
י' אל פני המזבח:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דילמא וכו'
דמיני ומנחה משמע פתרון:
(ב) ד"ה איכא יט' הקיקון
הקיד ולאח"כ מ"ה מייחסי
וכותבי מיימי שתי:

גליון הש"ס

נח' אב"י אב"י אב"י אב"י
ד"ר. ע"י (ע"י 2 ע"י חוס')
ד"ר חוס':

מוסף רשי

הרר על עולה יציא
כשב. מחות צעצועות
דועל ליח לקסוקי אלה
צוקים. ^{לכא} אלא
מזה ליכא למשעמ
מיזה. דודא מנחי לאו
כילא דוקא. אלה חרה מנחי
דוקא לו יכא לו ספסל
ותנא סדק פטי הכיא אלה
ידעני כי מנחי דוקא
דנמח מנחי. ^{לכא} אלא
ר"י ראד דאמרי מנחא
חלות ומנחא רוקקי.
^{לכא} אלא מנחי מנחא אלה
מנחי. למנחא. ספסל
מנחי מנחל וספסל וספסל
מנחל קלי. למנחא כים
מנחי. ^{לכא} אלא

שיטה מקובצת

א) סבר לה כ"י יהודה גליון
וכ"ש אי סבר לה כ"י
דאמרי שנים עשרה איבא
לספוקי בשש עשרה ספיקות

חידושי הרגמה
אי נמי (ספר לה נתי' יהודה
(דאמר כל) המנחה (באות
עשר) והוי (חמשה ספיקות
אי) ותר אמר (על כל)
חמשתן ותר איבא לספיקו
(הבשע) מנות כיבד [אי]
משע חלות (וריקק אחד)
אמר או שמונה (חלות ישני)
ריקיקן או ו' (חלות) וז'
ריקיקן או ששה (חלות) וז'
ריקיקן [או ה'] חלות וז'

רִיקְיִין (או ה') חֲלוֹת וְהִרְיָן
חֲלָה אַחַת וְחִשְׁעָה רִיקְיִין נִהְרָה
בְּזִלְזוּלָהּ חֲלוֹת אִי אִמֶּר סוֹלֵת אוֹ
(בְּכֶשֶׁף עֲשֵׂרֶת) מִסְּטִין שֵׁיחַ עֵל
אַלֵּא תִּמְשָׁתִּין חֲלוֹת אִי לֵהֵר
חֲלוֹת חֲרִיק אַחַד לִיִּהֵר בּוֹ יֵהֵר
דְּנִיזוֹת (תִּקְנִי) מִי שֶׁהִיא סֶכֶךְ
מִזְחָר (לְטִמָּא) וְכו' וְקֹאמֶר (ר')
דְּקִרְבִּין וְסִפְטִיעִי [אִין] מִבְּיֵאִין א
כְּבִירָא אֲשֶׁמּוּר סִסְקָא מְחֻלָּט הוּא
(ו) חִיבָת שֶׁל נִמְחָק (ז) שְׁטִירָה
וְחִפְּסָא לְמִלְחָמָא יִתֵּי בִּי

၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း အထိ ပြုပြင်ဆင်နွှဲနိုင်ပါသည်။

וְהָיָה הַלֵּל יָבִיא כֶּסֶף. אמר הרי עלי עולה מן האלף יביא כבש ולא עז
הואיל ופתח בו וכו'. דלית ליה שם לווי. שנקראת מנחה קסם דשאר
מנחות יש להם שם לווי מנחת מחבת ומנחת מרחשת ומנחת מאפה:
איוו היא מנחה. דקרי לה ר' יהודה מיוחדת משום דלית ליה שם לווי

זה שפתח זה הכתוב מחלה והיני
מנחת סלת: פשטין דמנחת סלת
קאמר. ר' יהודה דלא זבדיה קמי
לה: פשטין בעלמא. לגריסא שלא
מטעה ומשכח ארזו מנחה קאמר ר'
יהודה לדיבי סומן זה יבא בידך ו'
שפתח זה הכתוב מחלה: וזאת סורה
המנחה. כלו את הארץ ואכלוה
מנחת קאי: פ"ט. מנחתני: מנחה
מין המנחה. פירשתי לעיני: יביא אחת.
מאוס דמין חד שמע וינחה נמי חד
שמע: זה מיני מנחת פסים. יביא
שמים: ממין אחד. ב"ש דמנחות

למדינתו (לשני): דלמא הא מיני
מנחה יביא שמי מנחות משמי מיני.
דמיני (א) ב' (מנחה) משמע מרין
ומנחה נמי משמע מרין) כדאמר
לעיל וזאת תורת המנחה: ודילמא
א. דדייקין דמיני הא מיני מנחה דהא
ר' שמואל הא לדלדיה איכא לקוימו
תרייכו (לשני) שני מינין במנחה אחת
אבל לרבנן דלית להו מנחה משני
מינים לעולם דהא מנחה ד' ממין
תאחד (א) מימיני: מאן סנא. דלא
תאחד (א) אלא ארבע מנחות:

בין דאָסר מחנה חלום ומחנה ריקין
יציא. ולא דוקא קאמר דה"ל לתשע
חלום וחד ריקן או לתשעה ריקין
וחד חלום: אי נמי סבר לה דרבי
יודא דאמר. בפרק ואלי מנחום
ל"ג דהמחנה דאין ודאין ודאין:

אֵיכָה לְמִסְקִיין לֹאִי בְּחִרְבֵּי עִשְׂרֵי מִנְחֹת. כֵּלֶת וּמִחֲנֹת וּמִרְחֻשֵׁת הָרִי [ח] ג' וּמִנְחַת מֵאָפֶה אֵיכָה אֶחָד עֶשֶׂר סְפִיקוֹת דְּלֹמָה כֹּהֵל חֲלוֹת וְשֹׁמֵא סְפִיקוֹת חֲלוֹת וְדֹא רִיקוֹן וְשֹׁמֵא שִׁמְנֵה חֲלוֹת וְשֵׁנִי רִיקוֹן יוֹרֵק גְּרִיעִי לְחֹלֹת וְאֶסּוּפִי לְרִיקוֹן עַד שִׁמָּה כֹּהֵל רִיקוֹן [וּסְסוֹן וְיִרְיָא] יִמְיִי. שְׂמִי מִנְחֹת דְּחָד שֶׁל עֶשֶׂר חֲלוֹת וְדֹא שֶׁל עֶשֶׂר רִיקוֹן וְאֹמֵר אֶם כֹּהֵל חֲלוֹת אִי טֹלֵה רִיקוֹן נִדְרִי וְנִדְרִי אֹתָהּ שִׁנְדְּרִי תֵּהֵא לְנִדְרִי וְהִאֲחֻרָת תֵּהֵא נִדְבָה וְאֶם מִנְחָה וְי' שֶׁל חֲלוֹת וְרִיקוֹן נִדְרִי יִעֲרֻפוּ חֲלוֹת מִזֹּו לְפִי מֵה שִׁנְדְּרִי וְיִעֲרֻפוּ חֲלוֹת מִזֹּו לְפִי מֵה שִׁנְדְּרִי לְנִדְרִי וְהִאֲחֻרָת תֵּהֵא נִדְבָה: מִנְחָה מִנְחָה

אשמו ולונו עמו. בחוספת' דנזירות⁸ קתני ל
טהור ספק מזרע מוחלט טמא ספק טהור

[illegible][illegible]

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות קה.

ס'מנא בעלמא. לגירסא של תעמיה ושל תשנה בזה תמנה
 א"ר יהודה ב' על ידי טעם זה אמו לאדכורי גמרא:
למחרת טביא אשמו וזנו. פירש בקוטרם למחרת יום ששים
 וזנזמים (דף עו.) פירש למחרת יום שמיני והכל אחד

בבש האיל ופתח בו
יביא תורים האויל
אלמה⁶ תגן הרי עלי
לעזר בן עזריה אומר
לגי רבי יהודה אלא
דלית ליה שם לווי
הכתוב תחלה קמו
מיוחדת שבמנחות
תחת בו הכתוב תחלה
אמר סימנא בעלמא:

וגלה והבא קרצן מנה שבעה ומבקש
לגלה אמרו לו מיר טעור אהה ואין
טעור מנחה פחות מל' יום לא ומנה
כ"ג להשלים ה"פ ל' מנה ל' ומבקש
לגלה אל' מיר טעור אהה ואין ל' טעור
מנחה אלא על הדמיס (י' פירוש שם
בהמות חיוב להביא חטאת עולה
ושלמים ועל אחד מהם יכול לגלה
וחטאת בהמה אינה נזהה על הספק
ושלמי מיר נמי טעון תוספת חה אין
יכול להציק מפני שהוא ספק מאדוע
הוא אלא כהה וכן להביא ל' חטאת

והיה זהו הדין. וכן נראה שיש להוסיף
והיה זהו הדין. וכן נראה שיש להוסיף

ומכאן שני יצטור דבור פירוש דין
כל מזרעין ביום תגלחתם ותטאת
העוף פ"י דין מיר טמא דשמיא טמא
הוא ותגלחת וז' של טומאה אינו
מסחיל מזירות טהרה עד שיביא טמא
של טומאה שחטטלו מעבדיו מלמדת
מזירות טהרה אבל אשמו אינו מעבדו
ומשיגלה תגלחת טומאה הוא אקור
לגלח עד שימנה מזירות טהרה ולהכי
כריך להביא טמא מזירות טומאה
למנות מזירות טהרה ולגלח כסופה
לטהרת דרעמו ואשם יטהר עד תגלחת
הטומאה שיעשה אחרי טהרתו בודאי
למנוח טהרה ואשם תעלה לו ודאי
טומאה מזרז כמו שמפרש בקור
הביימאל דימי דרעמו אין עולין לו

למי נזר ותגלחת צרעתו אינה עולה לתגלחת נזר כדאמר בפרק מי ששאל את הרבי נזר מגלה (נזר ח'') ובפרק שני נזירים (שם סט:) ומה שמביא חטאתו ביום תגלחתו היינו כרבי עקיבא דאמר במסכת נזר

ח' בשמיני שהרי שיהיה תגלחתו ומתנה על חטאתו ואומר אם טמא אני עולה מחובתי ומטעם העוף ספק מגלה ראשו חקטן וגבות כו' וספר שלשים יום ומביא עולה במטה כ"ן שהרי ספק מירות וי' אחד מן הדמים ומביא עולה ומטעם ו' ושלמים כ"ה (ודלי עולה נדא' ואומר אם טמא אני פירוש אם טמא הייתי בתגלחת ראשונה בתגלחת ראשונה מחובתי ואם טהור אני עולה לראשונה חובה וגולה ראשו חקטן וגבות עיניו כדרך מזורעים ותגלחת וזו הייתה יכול משום דגילות ספק מזרע אינו דוחה איסור גילות דמיר רבי

[illegible]

טוהררר מיום גילוח טומאקך כדכתיב והימים הראשונים יפלו ולגלח לסוף ל' יום כדן נזיר טהור

עין משפט
נר מצוה

ד א ב ת"י פ"ו מהל'
משה'ק הלכה ה'
ה ג ת"י פ"י מהלכות נדרות
הלכה ז'

יְבִינוּ גִרְשֹׁם

מאי מיוחדת הוראל וסתח
(בה) הכתוב תחילה:
קמרט דקנתה הסלת
קמרט מהני דקנתה יביא
מנת הסלת והנינו ה
ספתה בה הכתוב תחילה
וסאי קמרט לכרייתא
(דהיינו אורח) (דאמר)
ספתה בה הכתוב תחילה
ולא כלום קמיל. דהיינו
הוא: אלא לסימן בעלמא
קמיל לניסא דמי ספתה
מנחם סתם לרבי יהודה יביא
אורח ספתה בה הכתוב
והינו ספתה הסלת: מירששו
שם מנחם ואני ודע איזו

משיח'י ב"ה חממת; דאס
 רבי שמעון כיון דאס
 מחצה ומוצה ורקיקין
 ב"ה א"י מחצה חלות
 ומוצה ורקיקין אלא מחצה
 דוקא קאמר אלא מקצה
 חלות ומוצה ורקיקין; איני
 סבר לה כר' יונהא דאס
 לה' השמנת באות שער שער
 ותי חלות נש' עשר ורקיקין
 שער, אמאי ב"ה חמשתין
 ותי לה אאיכל לספרקא
 בארבע עשרה מנחות חצי
 דרימאט נ' חלות ו' רקיק
 אסר ו' חלות ו' רקיקין
 א' ד' חלות ו' רקיקין א' חלות
 חלות ו' רקיקין א' חלות

וה' ריקקין או ד' חלות וז'
ריקקין או ג' חלות וז'
ריקקין או ב' חלות וז'
ריקקין או חלה אחת וז'
ריקקין הרי חלשע וזיינו
גרוי' ואוספי' עד לנחת א'
זט' ריקקין וזיכא לספוקי
כלולה אמר ריקקין או
כלולה אמר חלות או סלח

[illegible]

לייתי מכולו י"ב וליתי
ולמא אי מחצה ריקין
אמתי יהו י"א תלות ותר
ריק לחובה והשאר יהא

נכרבה הרי י"א מנחת
ושמא חלות לחתודינן גר
או שמא ריקין ליהו גר
או מחבת או מרחשת או
מנחת סלת והכי מצי מתני
ואזיל ומה נשפך ל"א י"א
צריך ומה חמש מנחות:
ומנא סימור דר' שמעון אית
ליה מתני דהנאי ר' שמעון
אזיל למחרת מביא אשמו
ולוהו עמו וכו'. ההם קיד
בזוהו דתני מי שהיה קיד
טמא בספק ומצורע מחולט

לחיות שהניז טמא מלח ב' ח הניז פתח אוהל מצד וני' וזה לך בשביל תגלחת גזירות גלח ראשו ביום טהרתו ביום ששורצה לצרעת קרבן לגזירתו וזה היתה מצרע מוחלט ודאי כן. וגילוח ראשון הרי ההוא יכיל גלח לאחר ד' יום לטהרתו ויזכיר קדשים לאחר ס' יום ואמרין ליה לצרעתך עלו וטא גז' אמרין ל' שם נזיר טמא וזה היתה למנוח ל' יום לגזירות

ד' והיינו ק"כ יום ומכן ואילך
האמה ה' ונאמנו למחברת בתוס'

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones